

ROĐEN

Znači to je njegova majka.
Ova mala žena.
Sivooka vinovnica.

Čun u kome je on davno
doplovio do obale.

To je on iz nje izišao
u svet,
u ne večnost.

Roditeljka čoveka
s kojim preskačem preko vatre.

Znači to je ona, ona jedina
koja ga nije izabrala
gotovog, potpunog.

Sama ga je uhvatila
u poznatu mi kožu,
privezala uz kosti
skrivena preda mnom.

Sama mu je pronašla
njegove sive oči,
kakovima je pogledao na mene.

Dakle to je ona, njegova alfa.
Zašto mi ju je pokazao.

Rođen.
Znači ipak je i on rođen.
Rođen kao svi.
Kao ja koja ću umreti.

Sin prave žene.
Došljak iz dubina tela
Putnik ka omegi.

Izložen
svojoj neprisutnosti
odasvud,
u svakom trenu.

A njegova glava je
glava u zid
popustljiv za sada.

A njegovi pokreti
to su uzmicanja
od sveopšte presude.

Shvatila sam
da je prešao već polovinu puta.
Ali on mi to nije rekao,
ne.

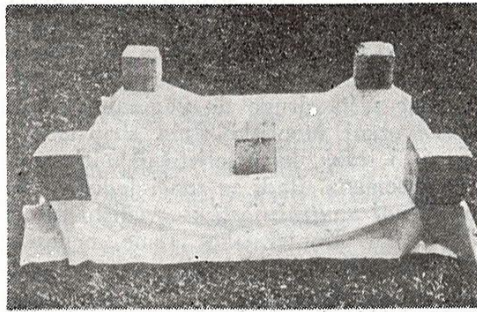
Rekao mi je samo
— to je moja majka.

PIJETA

U gradiću gde se rodio heroj
razgledati spomenik, kazati da je veliki,
poplašiti dve kokoši s praga praznog muzeja,
doznati gde stanuje majka,
pokucati, gurnuti škripava vrata.
Drži se pravo, češlja glatko, gleda vedro.
Kazati da se doputovalo iz Poljske.
Pozdraviti. Pitati glasno i razgovetno.
Da, mnogo ga je volela. Da, uvek je bio takav.
Da, stajala je tada kraj zatvorskog zida.
Da, čula je taj plotun.
Žaliti što se nije poneo magnetofon
i filmska kamera. Da, zna za te aparate.
Na radiju je čitala njegovo poslednje pismo.
Na televiziji je pevala stare uspavanke.
Jednom je čak predstavljala u bioskopu, do suza
zagledana u jupitera. Da, za nju je dirljivo što ga
pamte.
Da, malo je umorna. Da, to će proći.
Ustati. Zahvaliti. Oprostiti se. Izći,
prolazeći u predsoblju pored sledećih turistâ.

vislava šimborska

DEKOLTE POTIČE OD DECOLLO

28,02 g — nez david

IZVEŠTAJ IZ BOLNICE

Izvlačili smo šibice ko da pođe k njemu.
Palo je na mene. Ustao sam od stola.
Bližilo se vreme poseća u bolnici.

Nije mi odgovorio na pozdrav.
Hledoh ga uhvatiti za ruku — on je povučeo
kao gladan pas koji ne da kost.

Izgledao je kao da se stidi umiranja.
Ne znam o čemu se govori takvima kao on.
Razmimoišli smo se pogledima kao na
fotomontaži.

Nije molio ni ostani ni idi.
Nije pitao ni za koga od našeg društva.
Ni za tebe, Bolek. Ni za tebe, Tolek. Ni za tebe,
Lolek.

Zaboli me glava. Ko kome umire?
Hvalio sam medicinu i tri ljubičice u čaši.
Pričao sam o suncu i gasio sam se.

Kako je dobro što postoje stepenice niz koje
se strčava.
Kako je dobro što postoji kapija koja se otvara.
Kako je dobro što me čekate za našim stolom.

Bolnički zadah tera me na povraćanje.

USEKOVANJE

Dekolte potiče od **decollo**,
decollo znači odsecam vrat.
Škotska kraljica Marija Stjuart
došla je na gubilište u odgovarajućoj košulji,
košulja je bila dekoltovana
i crvena kao krvotok.

U tom istom času
sama u sobi
Elizabeta Tjudor engleska kraljica
stajala je kraj prozora u haljini beloj.
Haljina je bila pobednički zakopčana pod bradom
i završavala se uštirkanim okovratnikom.

Mislile su u horu:
„Bože smiluj mi se“
„Pravo je na mojoj strani“
„Živeti ili sprečavati“
„U izvesnim okolnostima sova je pekarova kći“
„Ovo se nikad neće završiti“
„Ovo se već završilo“
„Šta ja ovde radim, ovde gde ničeg nema“.
Razlika u odeći — da, u to budimo uvereni.
Detalj
je neumitan.

ŽELEZNIČKA STANICA

Moj nedolazak u grad N.
dogodio se tačno na vreme.

Bio si obavešten
neposlatim pismom.

Uspeo si da ne dođeš
u predviđeno vreme.

Voz je stigao na treći peron.
Sišlo je mnogo sveta.

U gomili je išao prema izlazu
nedostatak moje ličnosti.

Nekoliko žena zamenilo me je
žurno
u toj žurbi.

Jednoj je pritrčao
neko meni nepoznat,
ali ona ga je prepoznala
odmah.

Izmenjali su
ne naš poljubac,
za to vreme je nestao
ne moj kofer.

Stanica u gradu N.
dobro je položila ispit
iz objektivnog postojanja.

Celina je stajala na svome mestu.
Pojednosti su se kretale
po obeleženim tračnicama.

Dogodio se čak i
ugovoreni susret.

Van dometa
naše prisutnosti.

U izgubljenom raju
verovatnoće.

Negde drugde.
Negde drugde.
Kako te reći zvuče.

Preveo sa poljskog
Petar Vujičić